

Nr. 2

Februar 1950

7. Årgang

Ett er nødvendig.

Det er et ord som så ofte presser seg fram i mine tanker, det som står som overskrift her. Det er det ord Jesus brukte da han ville minne den strevsomme og sikkert pliktoppfyllende Martha, om Gud og det liv vi mennesker er skapt til å leve i hans samfunn. Og det ordet har alltid aktualitet.

Trenger vi ikke Jesu vennlige, men bestemte advarsel. Vi har så lett for å glemme det evige liv som begynner allerede her nede. Vi går så opp i de materielle ting, de fyller vår tilværelse, de opptar vår interesse, de sluker vår tid, — de blir kort sagt alt for oss. Og så bærer vi i oss en sjel som hungrer og tørster, som ikke kan tilfredsstilles av alt dette — ofte høres ikke dens stemme engang. Den er blitt trykket så langt, langt i bakgrunnen, og alt det andre roper så meget sterkere.

Av og til så presser den seg dog fram for en kort stund. Livets tomhet, livets gråhet og innholdsløshet — hva er det egentlig å leve, hvorfor lever jeg, og lignende ting viser at guddomsgnisten tross alt bor i oss, og at det er noe som jordisk velstand og velvære ikke kan tilfredsstille.

Men så slår mennesket seg igjen til ro. Veien fram til Gud synes så lang, tung og vanskelig, at det for mange fortøner seg håpløst å finne fram. Veien tilbake til Gud blir for anstrengende og farefull. Da er det Jesu ord kommer til oss som en sterk og myndig påminnelse. «Ett er nødvendig!» Vi kommer ikke utenom — vi må finne fram — det er en tvingende nødvendighet — spørsmålet kan ikke utsettes, vi må ha et svar.

Da gjelder det mere enn noensinne å være lydige mot Guds råd og veiledning. Maria lyttet til Jesu

ord. Hun lot ham vise seg veien til det evige livet. Hun ville ikke finne fram på sine egne selvvalgte veier og stier. — Mesterens ord skulle være en lykte for hennes fot og et lys på hennes sti. Og Jesus er en trygg og sikker veileder, han er kjentmann som vet å føre oss på den vei som fører til målet.

Som vi ser, fører dette til at vi må være villige til å la oss lede, til å føres av Jesus.

Vi kan ikke si at Jesus alltid bruker den samme vei og måte for alle — heller ikke kan vi foreskrive Jesus tempoet — men han vil vise oss sannheten om oss selv og sannheten om Gud. Og får han åpnet våre øyne, så får vi se det som Jesus gjerne vil vise oss, at det som har med Gud og samfunnet med ham, og med frelsen å gjøre ikke er en bisak som vi skalter og valter med etter vårt eget hode, men det blir en bydende nødvendighet — selve livets hovedsak, det ene nødvendige.

B. H.

Kirkesøkningen.

Bør høymesseritualet forandres?

For en tid siden ble jeg i et selskap i forbindelse med konfirmasjonen sittende sammen med noen hvor samtalen dreiet seg om religionen, kirken og gudstjenesten. I denne samtale som ble nokså langvarig, falt det flere uttalelser som vitner om en interesse for enkelte ting vedkommende gudstjenesten og om så forskjellig oppfatning av f. eks. høymesseritualet at jeg syntes det var på sin plass å ta det fram i Menighetsbladet, om flere ville uttale seg om det. Samtalen begynte med at en nevnte det var så

få konfirmanter som gikk til alters nå for tiden. Vedkommende nevnte at i hans konfirmasjonstid — som forresten var i ei bygd langt herfra — foregikk konfirmantalergangen på en hverdag i uken etter selve konfirmasjonen, og der var det tradisjon at alle konfirmanter møtte sammen med foreldrene som da også som regel gikk til alters. Like i forveien hadde så presten hatt en særskilt møtedag med konfirmantene hvor alt vedkommende nadverdgdustjenesten var gjennomgått, og omtalte særlig forbedelsen til nadverden. Alt dette la en særlig høytidelighet over konfirmantalergangen som for vedkommende hadde blitt et godt og varig minne for livet.

Virket denne ordning til at disse konfirmanter senere som voksne stadig søkte til Herrens bord? spurte en. Nei, det var visst ikke bedre der enn her i Bærum, var svaret, men kirkesøkningen var meget bedre enn her.

Her blandet en husmor seg inn i samtalen og kom med noen uttalelser som jeg har tenkt meget over siden.

— Kirkesøkningen er dårlig her i V. Bærum, men for oss husmødre har den sin naturlige årsak. Det er ikke bare det som vi så ofte hører fra husmødrenes side at husstellet, matlagingen legger beslag på husmoren, så hun vanskelig slipper ut en søndag formiddag, spesielt der hvor det er flere barn. Dette kan nok være grunnen for mange, men den husmor som føler trang til å høre Guds ord, finner nok en utvei her. Jeg personlig ville gjerne høre Guds ord i kirken, men selve gudstjenestens ordning, ritualet, vanskeliggjør kirkegangen for meg. Slik det er nå, tar en høymessegudstjeneste nær innpå 2 timer, og alt dette ritualmessige, de mange salmer, den stadige reisningen av menigheten under lesningen av epistelen, evangeliet, trosbekjennelse osv. tretter en ut og ødelegger for meg det jeg søker i kirken: En stille, høytidsstemt stund, formet som en samling om dagens evangelium med prestens tale og et par salmer. Formen for andaktene i radio tiltaler meg.

Her innvendte jeg at høymessens mening sikkert ikke er at bare presten skal være den aktive og givende, og menigheten sitte passiv, lullet inn i en hyggelig stemning under gudstjenesten. Det store nettopp ved vårt protestantiske høymesseritual er at alle skal få delta, være givende, ytende, om du vil, under gudstjenesten. Dette skjer ved de mange salmer, vekselsangen mellom prest og menighet, at menigheten leser med høyt under trosbekjennelsen, reiser seg under lesningen av tekstene osv. En som går til kirken med det forsett å yte noe selv, vil sikkert også motta mest, og aldri være snar til å kritisere f. eks. prestens preken.

Dette er sikkert riktig, svarte vedkommende husmor, men høymesseritualet er sikkert meget, meget

gammelt. Det er skapt i en annen tid enn vår rastløse, travle motoralder. To timer en alminnelig søndag blir for lenge for meg i kirken, husk jeg vil gjerne gå en tur også en søndag formiddag. Var gudstjenesten bare halvparten så lang, greide jeg begge deler, både turen og kirkegangen, kanskje kombinere det og enda rekke hjem til middagsstellet. Nå må jeg velge det ene og gi avkall på det andre. Og det jeg da oftest må gi avkall på, blir kirkegangen, for et Guds ord kan jeg også høre i radio.

Hvis det kunne lages et ritual for en «familiegudstjeneste» eller «husmorgudstjeneste» eller hva du vil kalle den, hva ville du da ha med?

Et preludium, klokkerbønnen, en salme, lesning av evangeliet, preken, en salme, velsignelsen, utgangsbønn og postiludium. Men noen ganger om året, f. eks. førstedagene jul, påske og pinse kan det være på sin plass med det hele ritual.

Noenlunde slik var innholdet av samtalen. Jeg har tenkt ofte på hva denne husmor sa, for det kan ikke skjules at kirkesøkningen utenom de store høytider er liten. Vedkommende mente alvorlig hva hun sa, og kanskje pekte hun på ting som ville gjøre det lettere for mange i hennes stilling å komme «innom» kirken en søndag formiddag. Vi har jo et ritual for barnegudstjeneste som ligner det vedkommende nevnte. Burde det alminnelige høymesseritual være like kortfattet. Hva mener prestene? Hva mener den alminnelige kirkegjenger?

Skui, 1. februar 1950.

T. J. B.

Takk.

Jeg må enda en gang få bringe V. Bærum menighet, menighetsrådet og alle enkelte min hustrus og min egen varmeste takk for den vakre avskjedsfest som ble holdt for oss og for den overveldende store gave som ble overrakt oss på festen. En hjertelig takk til alle som har vært med å ville glede oss.

Og så til slutt en fornyet takk til alle foreninger for den vakre adresse til min 70-års dag, for blomster og annen oppmerksomhet. Og en særlig takk til mine medarbeidere, pastor Büch-Holm og alle de andre.

Det er mange som sier at de synes det er hyggelig at vi skal bli boende i Bærum. Til det pleier jeg å si: Det kan vel ikke være noe bedre sted å bo. — Og det er jo sant.

Med vår hjerteligste takk
vennligste hilsen

Deres

Rachel og John Ekeland.

Søndag 29. januar arrangerte menighetsrådet avskjedsfest for sogneprest Ekeland og familie. Festen har vært referert i «Budstikken», så vi skal ikke gå i detaljer, men slå fast at det var en verdig avslutningsfest. Menighetshuset var fylt til siste plass, og folk fra hele menigheten var møtt fram.

Sogneprest Ekelands takketale til menigheten var vellykket og ga uttrykk for hans sterke tilknytning til bygda.

*

Den nyutnevnte sogneprest, Fredrik Knutsen, skriver at han hadde tenkt å tiltre 1. juni — om det lar seg gjøre, muligens ikke før 1. juli. Laksevåg menighet har et kirkejubileum i slutten av mai, og det var ønskelig at han som menighetens sogneprest kunne være med, såvel i forberedelser som i avviklingen.

Vi ønsker ham velkommen til V. Bærum.

*

Sogneprest Knudsen er født 28. mai 1901 i Porsgrunn. Han tok teologisk embetseksamen i 1924. Hans geistlige løpebane ser slik ut: Konstituert stiftskapellan i Bjørgvin 1925, prest for hvalfangere på Syd Georgia, sjømannsprest i North Shields 1926, kretssekretær for sjømannsmisjonen i Kristiansand 1933, hjemmesekretær for sjømannsmisjonen 1935, sogneprest i Laksevåg 1939.

*

Både sogneprest Ekeland og Knudsen var før de ble sogneprester i V. Bærum, i Laksevåg. Et vittig hode foreslår stedet omdøpt til Laksetrapp.

*

Det menighetsrådet som ble valgt i slutten av 1949, har hatt møte og konstituert seg.

Gbr. Johs. Ekeberg ble enstemmig gjenvalgt til formann. Fru Anne Lid ble like enstemmig valgt til varaformann. Som sekretær fungerer lærer T. J. Bakken, som er ny i menighetsrådet. Kontorsjef A. Salvesen fortsetter som kasserer.

De øvrige medlemmer er: Overlærer fr. Ellen Wea (ny), frk. Aagot Eriksen (ny), fru Maren Garnaa (i menighetsrådet fra 1945), distrikslege Harald Borgeresen (ny), ingeniør Harald Hoel (i menighetsrådet fra 1945).

Fastetid

Vi vil i likhet mer tidligere år forsøke å holde en del fastemøter rundt om i menigheten. Følg med i «Budstikken» og slutt opp om møtene. Men når jeg skriver dette så var det ikke i første rekke for å reklamere for møtene, men mere for å be om at vi ikke la fastetiden gå sporeløst forbi oss. Den skal være en tid som styrker vårt kristenliv. Den var for de gamle en tid hvor det gjaldt å være på vakt og kjempe mot all ondskapens krefter. Og det gjør vi best ved å se hen til Frelseren selv. Hans renhet og hellighet og hans selvoppofrende lidelse og død skulle mane oss til redelig kamp og hjelpe oss til en mere levende tilegnelse av Guds nåde.

DØPTE I JANUAR

Bryn kirke:

1. jan. Rune Holmen, Anne Trulsrud, Laila Elisabeth Myrholm.
22. jan. Bente Johansen.

Tanum kirke:

8. jan. Kjell Trygve Fagerlid Madsen, Lisbeth Hansen.
29. jan. Andreas Fjeld Halvorsen, Grethe Synnøve Hansen.

Sandvika kirke:

15. jan. Knut Haugen, Anne Helene Kristiansen.

DØDE I JANUAR

Jordfestelse i Bryn:

3. jan. Håkon Øverberg, kommunearbeider.
21. jan. Emil Bernhard Hansen, smed.
19. jan. Magna Pauline Holth.
24. jan. Dag Austad (5 år).
28. jan. Bjørg Strisland, husmor.

Kremert i Oslo:

2. jan. Per Arnfinn Sannes Lyng, metallarbeider.
11. jan. Ole Christian Neuberth, kunstmaler.

BETALT KONTINGENT IL MENIGHETSBLADET

Frithjof Johnsen, Bryn,
Carine Fjeldstad, Skui,
Gudrun Guriby, Skui,
Marie Orheim, Skui,
Ingeborg Orheim, Skui,
Marit Nitter, Evje,
Johanne Tørjesen, Evje,
Harald Økern, Skui.
Anna Mathisen, Tanum,
Martha Bjørndahl, Tanum,
Olava Arnesen, Tanum.

Ovner,
Kaminer

Utstilling Torggt. 3, Oslo

**SOLBERG &
ANDERSEN A.S**

Elektrisk agentur
og en gros

Grensen 5-7
Telefon 33 30 30

**VINTERLANDBRUKS-
SKOLEN —**

**LANDBRUKS-
AKADEMIET**

St. Olavsgate 35
Telefon 33 19 02

GURIBY SAG OG HØVLERI
Brødrene Olsen

Telefon 53 95 15
Lommedalen

**Høvlede og uhøvlede
Bygningsmaterialer**

Aktieselskabet
Glommens Træsliberi
Kykkelsrudanlegget

Telefon 46 38 30

S. HAMMER A.S

Papirindustri

Hasleveien 15
Telefon 37 90 80

FRANZEFOSSE BRUK A.S

Telefon 53 85 03

**WØYEN MØLLE &
FRØENSERI A/S**

Sandvika
Telefon 53 83 58

Høyesterettsadvokat
ODD V. B. BUGGE

Prinsensgt. 25
Østre Jong gård

SANDVIKA

HJEMMEBAKERI

Inneh.: Fru Svendsen
Telefon 53 86 54

Det norske
Forsikringsaktieselskab
HEIMDAL

O. Kierulf
Akersgaten 18
Tlf. 42 51 42 - 42 03 42

**BÆRUM KAJAKK og
SKIFABRIKK**

Ringeriksvn. 20 Sandvika
Telefon 53 87 54

GUSTAV BAYER
Agenturforretning
Torget 13,
inng. Torggt. 1 — Oslo
Telefon 41 53 57
Pelskåper tilsalgs
Spes.: Selskinnskåper
til lave priser

KARL HANSEN
Sandbakkene, Sandvika

Telefon 53 98 83

Utfører varme- og
sanitæranlegg samt
reparasjonsarbeider.

Lege Ole Rømer Aa Sandberg
vikar for: dr. Sigurd Nordal

Kontor-tlf. 53 70 69
Dr. Sandberg pr. 53 88 53
Adr.: Jernbanegården,
Høvik.

**A. F. KLAVENESS
& CO. A.S**

Telefon 53 79 90
Lysaker

**SLEPENDEN
LANDHANDLERI**
Inneh.: Erling Helland
Slependen. Tlf. 53 85 78

SANDVIKA VEVERI A/S

Haslum

Telefon 53 66 86

FRANS STÅDE A.S
Rørleggerfirma

Drammensveien 587
Telefon 53 85 51

A.S HAMANG
PAPIRFABRIK
Sandvika

LØKKE RESTAURANT

Sandvika
Telefon 53 85 43

**DEN NORSKE
CREDITBANK**

Sentralbord 42 18 20
Oslo

BERNT PAULSEN
Trelastforretning
Prinsensgt. 2
Tlf. 42 53 46 - 42 24 75

**KJØP
BLINDE BARNES
FYRSTIKKER**

GUNNAR SJØWALL
Portrettstudio
Drammensveien 8
Telefon 44 77 06

A.S SIGURD HESSELBERG
Asfalt og
tjæreprodukter
Telefon 42 07 27 — Oslo

WITT OG BORGEN
Øvre Vollgate 6
Telefon 42 98 26

**STØTT
MENIGHETSARBEIDET**
**KJØP
BLINDE BARNES
FYRSTIKKER**

Ja,
Det
kirke
gudst
klokk
Da va
mann
tilstå
bedre
på m
Mello
tale r
radio
får jo
Side
med d
vittig
kaller
og tu
Oft
alltid
gudst
lyder
jo ikk
nok d
ger å
nelser
Og
lært r
i man
kirker
på en
morge